

Moss Avis, 13. oktober 2012

Metropolen Son City

Av Trygve G. Nordby

Inspirert av Vestbyordfører John Ødbehrs framstøt for å gi Son bystatus har jeg sendt inn søknad om å få omregistrert fiskebåten Elg til cruiseskip. Det er mulig jeg kommer til å bytte navn samtidig. Det svinger liksom ikke helt av "MS Elg". Det må bli noe i retning av: "MSC Glorious Moose of the Magnificent Oslo Fjord". Under navet skal det stå: "City of Son".

Jeg mangler ikke så mye på at dette kan gå bra. Båten har allerede både brannslukningsapparat og kartplotter. Nå mangler jeg bare noen hundre lugarer, et titalls serveringssteder, 5-6 barer, kino, en handlegate, casino og golfsimulator.

Jeg tror jeg skulle kunne få kjøpt den gamle golfsimulatoren som står i Meierigården i Son ganske rimelig. Og casino tar jeg det som en selvfølge at vi får i Son City. Hvordan skulle Ødbehr ellers få råd til å holde ugresset vekk fra byparkene?

Resten skal jeg kunne improvisere. Det med svømmebasseng har jeg for eksemel tenkt å løse med skilting. Jeg skriver bare "Pool" på en pil som peker ut over rekka. Badetrapp har jeg. Håndklær kan cruisepassasjerene ta med selv. Og når det gjelder taxfree er jo det uansett bare et spørsmål om hvordan hver enkelt fyller ut selvangivelsen.

I følge Moss Avis ser ordfører Ødbehr for seg at Son skal få "både æresborgere, byspill, byvåpen og marked". Det er bra. Det med æresborgere kan riktignok bli et problem. Antall innbyggere er jo ikke særlig større enn at man veldig fort kan komme til å bruke opp de man har. Men dette kan kanskje vendes til en fordel, ved at Son blir kjent som verdens første by hvor alle innbyggerne er

æresborgere. Et annet problem er at det er for få avenyer og gater å kalle opp folk etter. Og noen av de stedene vi allerede har bør først få tydeligere bybenevnelser, før vi begynner å kalle de opp etter folk. Jeg tenker da på Bankplassen, Cruisekaia, Stortorget, Middelalderparken, Red Light District, Chinatown, osv.

Men vi får begynne med det vi har. Ordføreren har allerede gjort seg fortjent til å komme på sokkel i rundkjøringen ved tennisbanen. Her bør han gestaltes stirrende inn i et mikroskop mens han vifter med armene i retning fjorden, forevige med de berømte ordene: "Her skal byen ligge". Når det gjelder byspill har vi allerede et Sonspill som lett kunne døpes om til å passe bystatusen bedre. Jeg vil foreslå: "Son Side Story".

Ødbehrs visjon er at Son City skal bli "maritim hovedstad og hovedsete for sommerturismen i Oslofjorden". Da må vi også få på plass turistsjef, destinasjonsselskap og noen fengende slagord. Mine forslag er: "Alle veier fører til Son - hvis du er i Hølen". Eller: "Byen med det store hjertet - og innsnevrede årer". Ute ved Sauholmen må vi få satt opp et skikkelig stort skilt hvor det står: "Vi har alt til båten - etter at du har fylt drivstoff på Kambo". Og for å ta opp konkurransen med storbyen i sør: "Hvorfor seile seg fast i Moss når du kan komme til oss?" Mulighetene er endeløse.

Byvåpen er ikke en helt enkelt sak. En ting er at man må rette seg etter heraldiske regler når det gjelder utforming. Det skal være rene linjer og bare en vanlig farge i tillegg til en metallisk farge. I tillegg har Vestby allerede et kommuneåpen. Mitt forslag her ville være å ta kommunestyreflertallets ideer om å lage Norges minste by fullt ut. Hva med et stillisert mikroskop i sølv på mørkeblå bunn? Eller et motiv som rett og slett består av blå som kastes i øynene på folk?

Marked gleder vi oss veldig til å få. Men her tror jeg mange tar feil. De fleste tenker nok på et slags bondens marked med frukt, grønnsaker, honning og håndvørpne egg. Eller et brukt og antikkmarked a la Vestkanttorget. Da må jeg minne om hvem det er som foreslår dette. Det er ingen ringere enn en av gutta boysen fra Vestby kommunestyre! Og da snakker vi ikke om småskala boder med mulighet for byttehandel og kontant betaling. Nei, da er det helt andre dimensjoner over vyene. Da er det Bauhaus og Elkjøp og Outlets. Det åpner helt andre muligheter for Son som by. Hva med å få IKEA hit? Da kunne hele dagens Son inngå som en avdeling inne i kjøpesenteret. Jeg synes jeg kan se for meg attraksjonen: "Skal du til Son sier du? Ja, da er det bare å ta til høyre etter kontoravdelingen, gå rett forbi madrassene, og like før kassaapparatene ligger Son til venstre." Son City kunne til og med få egne sider i IKEA-katalogen. Verdens mest leste bok foran koranen og bibelen!

Rådmannen i Vestby er skeptisk til ordførerens byambisjoner. Til Moss Avis sier han at han er redd for at dette vil kunne gå til hodet på Sonbeboerne. At identiteten til Vestby sentrum vil opphøre fullstendig, og at folk vil miste sin Vestbytilhørighet. Som en av soningene som nå kanskje får egen bystatus kan jeg forsikre ham om at oppmerksomheten rundt lagerhusene langs E6 aldri vil kunne dankes ut av en liten landsby ved sjøkante. Etter at Vestby nå også har fått et kjøpesenter som ser ut som en gammeldags hermetikkboks, er det bare så vidt jeg i det hele tatt klarer å tenke på noe annet enn at det er her jeg hører til.

Jeg skriver dette fra Chicago, hvor jeg er på besøk hos slekt og venner. Det inspirerer. Chicago begynte også som en landsby ved sjøen. Og hadde helt sikkert forblitt en glemt liten idyll hvis det ikke hadde vært for fremsynte politikere. I 1833 kom de første arbeidene i gang, og allerede i 1837 fikk Chicago sin bystatus. I 1840 hadde byen fire og et halvt tusen innbyggere. Det er nesten like mange som nå har postnummer 1555 Son. I dag har Chicago passert fem millioner innbyggere. Og det må jo innrømmes: Skulle noe lignende skje med Son er det opplagt at rådmannens frykt for at Vestby sentrum skulle komme i bakgrunnen, er reell. Dessuten må det nevnes at Obama kommer fra Chicago.

Det er samtidig klart at dette med å få fiskebåten Elg registrert som cruiseskip kan komme til å by på visse utfordringer. Jeg er for eksempel usikker på om båtførerprøven fra kveldskurset til Seilforeningen gir kapteinkompetanse. Man kan Ødbehr bli borgermester i Son kan vel noen og enhver også bli cruisekaptein. Uansett har jeg egenhendig innkjøpt kasjettlue med blank skjerm. Og i styrhuset på Elg har jeg limt opp en oversikt over de viktigste sjømerkene, samt fjellvettreglene.

Man vet jo aldri hvor ferden ender. Særlig synes jeg den med at "det ikke er noen skam å snu" er ganske viktig.